

بررسی تاثیر شرایط محیطی، روش و زمان انجام پیوند بر گیرایی پیوند جوانه گردو

عزیز ابراهیمی، محمدرضا فتاحی مقدم، کوروش وحدتی، سعید ریزی

به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد باغبانی (گرایش بیو تکنولوژی و ژنتیک مولکولی)،

استادیار گروه علوم باغبانی پردیس کشاورزی دانشگاه تهران،

استادیار گروه تولیدات گیاهی باغبانی پردیس ابوریحان دانشگاه تهران و

دانشجوی دکتری باغبانی پردیس کشاورزی دانشگاه تهران

پیوند جوانه از مناسب ترین روشهای تکثیر غیر جنسی گردو محسوب می شود که می تواند به تولید باغهای ژنتیکی یکنواخت گردو منجر شود. در این آزمایش تاثیر روشهای مختلف پیوند (وصله ای، شکمی و قاشی)، زمان انجام پیوند (تیر و شهریور ماه) و محیط انجام پیوند (گلخانه و مزرعه) بر روی درصد گیرایی، کالوس دهی و رشد پیوندک در گردو (*Juglans regia* L.) مورد بررسی قرار گرفت. در کلیه زمانها و محیطها بیشترین درصد گیرایی در روش پیوند وصله ای مشاهده شد به طوریکه گیرایی پیوند در تیر ماه و شرایط گلخانه ۹۱ درصد بود. روشهای پیوند شکمی و قاشی نیز از کمترین درصد گیرایی برخوردار بودند به طوریکه در شهریور ماه و شرایط مزرعه درصد گیرایی برای هر دو روش صفر درصد بود. با این وجود انجام عمل پیوند در تیر ماه و شرایط گلخانه درصد گیرایی پیوند شکمی و قاشی را به ترتیب به ۳۱ و ۱۹ درصد ارتقاء داد نتایج مشابهی نیز از تاثیر روش پیوند بر روی میزان کالوس دهی و رشد پیوندک به دست آمد، بدین ترتیب که در کلیه محیط و زمانها بیشترین مقدار برای شاخص های فوق در پیوند وصله ای مشاهده شد با این تفاوت که در تیر ماه بین شرایط گلخانه و مزرعه از نظر کالوس دهی تفاوتی وجود نداشت و همچنین بیشترین رشد پیوندک در شهریور ماه و در شرایط گلخانه ۱۰/۲ سانتیمتر طول به دست آمد.